

Ἑκατονταετηρίδος γήρας ἐπὶ ὄρους γύλον ἰκανῶν πηγῶν ὕψος ἔχοντα, καὶ κατασκευάσας ἐπ' αὐτοῦ οἰκίδιον δύο πηγῶν, ἐξῆσε τριάκοντα ἔτη ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ψύχος καὶ εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου, καὶ σκληραγωγούμενος καθ' ὅλα. Μιμητὰς τῆς ζωῆς του ἦν ὡς ἀμέσως, ὡς τὸν Δαυὶδ, καὶ ἄλλας, αἵτινες ὡς ἐπὶ γύλε καθήμενοι ὠνομάσθησαν Στυλῖται, καὶ τοιοῦτοι εὗρίσκοντο μέχρι τῆς δωδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

K. M. Σ.

Ὁ ΚΟΜΦΥΚΙΟΣ.

Κομφύκιος, ὁ ἄριστος τῶν Σινῶν φιλοσόφων ἐγενήθη κατὰ τὸ 550 πρὸ Χριστοῦ· κατήγετο ἀπὸ γένους αὐτοκρατορικοῦ· ἐστάθη Μανδαρίνος (ἄρχων) καὶ συγκλητικὸς μικροῦ τινος βασιλείου τῆς Κίνας· ἐτελεύτησεν ἡλικίας 73 ἐτῶν. Ἡ σύντομος τῆς ἡθικῆς διδασκαλίας αὐτοῦ εἶναι, ὅτι

« Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν Θεόν, νὰ σέβηται καὶ νὰ λατρεύῃ αὐτόν. »

« Νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν. »

« Νὰ ὑποτάσῃ τὰ ἑαυτοῦ πάθη εἰς τὸ λογικόν, καὶ νὰ μὴ πράττῃ μηδὲ νὰ συλλογίζηται οὐδὲν ἐναντίον εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. »

« Ἡ ἀρετὴ ἀνήκει εἰς πᾶσαν τάξιν ἀνθρώπων· ὅταν ὅμως ἡ τάξις τῶν εὐγενῶν δὲν διδῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν μεγάλους ἀνδρας, ὁ βασιλεὺς πρέπει νὰ ἐκλέγῃ αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐναρέτων πολιτῶν, καὶ ἐκ τούτων νὰ συγκροτῇ τῶν εὐγενῶν τὴν τάξιν. »

« Ὁ ἄξιος βασιλεὺς μεταχειρίζεται τοὺς ὑπηκόους εἰς τὴν διοίκησιν, ὡς ὁ ἀρχιτέκτων τὰ ξύλα εἰς τὰς οἰκοδομὰς· τὸ καλὸν καὶ ἄξιον νὰ γείνῃ ὑποθήριγμα τῆς οἰκοδομῆς, δὲν ἀποβάλλει αὐτὸ, ἂν ἔχῃ μικρόν τι ἐλάττωμα. »

« Ἐὰν ὁ ἡγεμὼν θέλῃ νὰ λέγῃ πάντοτε πρῶτος τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, δὲν θέλει ἔχει συμβούλους. »

« Ἡ σοφία κάθεται ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου· ἡ ἀνάβασις ὅμως δὲν εἶναι τόσο δύσκολος, ὅσον φαντάζονται αὐτήν· ὅσον προχωρεῖς, εὐρίσκεις αὐτήν εὐκολωτέραν. »

« Ἡ σαφερὰ ἀρετὴ εἶναι εἰς τὸν βασιλέα ὀφελιμωτέρα παρὰ τὴν πλέον λεπτὴν καὶ πολυμήχανον πολιτικὴν. »

« Ἐὰν θέλῃς νὰ φυλάττῃς τὴν ἐπικράτειάν σου, ἔλεγε πρὸς τινὰ ἡγεμόνα, πολέμει γενναίως τοὺς ἐχθρούς σου· πολέμει ὅμως ἔτι γενναϊότερον τὰ πάθη σου, ἂν θέλῃς νὰ φυλάτῃς

τὴν καὶ σεαυτόν. »
« Μὴ λέγε πρὸς τοὺς ἄλλους περὶ σεαυτοῦ μήτε καλόν, διότι δὲν θέλουν σὲ πιστεῦσαι· μήτε κακόν, διότι τότε θέλουν πιστεῦσαι περισσότερο παρὰ ὅ, τι λέγεις. »

B.

Η ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ Ποίησις ὑπῆρξεν ἡ πρώτη Φιλοσοφία. Ἡ Ποίησις εἶναι ἡ ὑψηλὴ τῶν Μουσῶν γλῶσσα, ἡ εὐλαὸς τῆς φύσεως ζωγραφία, ἡ Μουσικὴ τῶν μεγάλων καὶ εὐαίσθητων ψυχῶν, ἡ ἀγαθὴ τῆς νεότητος κουροτρόφος. Ἡ καλὴ αὕτη τέχνη δύναται μάλιστα νὰ καλλήνῃ τὰς ψυχὰς, νὰ ἡμερόνῃ τὰ ἥθη, νὰ ἀνυψῶνῃ τὴν φαντασίαν, νὰ καθαρῶν τὰ πάθη, νὰ ἐμπνέῃ φιλοτιμίαν καὶ ὁρμὴν πρὸς τὰς πράξεις τὰς ἀγαθὰς. Ἡ τῶν μύθων ἡδονὴ, καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ μέτρου, καὶ ὁ τῆς λέξεως ὀγκος, καὶ ἡ χάρις τῆς μεταφορᾶς καταπραΰνουσιν ἡσυχῶς τὸ ταραχώδες ἰδίωμα τῆς ψυχῆς, καὶ καταυλοῦσι τὸ ἀπειρόκαλον, καὶ καταθέλγουσι τὸ βάνανσον καὶ σκαῖον, καὶ ἱλαρύνουσι τὴν διάνοιαν, καὶ διδάσκουσι τὸν ἄνθρωπον τὸ μουσικώτατον σύστημα τῆς ἀρετῆς. Καὶ αὐτὰ δὲ, τὰ ἀπὸ τινος ψεγόμενα, τερπνὰ δι' ὅλε καὶ κομψὰ ποιημάτων, οἷον τὰ παιγνιώδη καὶ ἀσχεῖα καὶ ὅλα τὰ χωρὶς αἰσχροτήτος κωτῖλα καὶ τρομερὰ, συμβάλλουσιν εἰς ἐλαφρῶσιν τῶν κόπων, καὶ ἔρτυμα τῆς σπουδῆς, ὅταν ἀναγινώσκονται με φρόνησιν καὶ παιδαγωγίαν, χωρὶς τῆς ὁποίας ἔβλαψαν πολλάκις καὶ τὰ σεμνότερα συγγράμματα. Καθὼς εἶναι βιβλία συμβουλευτικὰ καὶ διδακτικὰ, οὕτω πρέπει νὰ ᾔναι καὶ ἄλλα πρὸς διάχυσιν καὶ διατριβὴν. Τὰ πρῶτα εἶναι ὀφέλιμα· τὰ δευτέρα τερπνὰ. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὅσον κοπιᾷ διὰ τὴν ὀφελειάν του, τόσον ἐπιθυμεῖ τὴν ἐκ τῆς ἀνέσεως τέρψιν. Καλλιερгоῦμεν τὰς ἐλαιοὺς καὶ τὰς ἀμπέλους, ἀλλὰ δὲν ἐκρίζονομεν οὔτε τὰς μυρσίνας, οὔτε τὰς τριανταφυλλείας. Ταῦτα ἐκ προοιμίων πρὸς τοὺς σοβαροὺς τῶν ἀσείων Ποιημάτων κριτὰς.

(Θικ.)

ΛΟΥΘΟΒΙΚΟΣ Θ'.

Λουδοβίκος Θ'. βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, τὸν μεγάλην κλίσην εἶχεν εἰς τὴν δικαιοσύνην.

ὥς καὶ εἰς τὴν ἰδίαν του ἀκόμη οἰκογένειαν
δὲν παρέβλεπε τὸ ἄδικον. Εἰς ἐκ τῶν ἀδελ-
φῶν του, ὁ Κόμης τῆς Ἀνδεγαῦας, αὐθάδης
καὶ τυραννικός ἡγέμων, ἐφυλάκισεν ἕνα Ἰπ-
πότην, μὲ τὸν ὅποιον εἶχε δυσοληψίας τινὸς
διαφορὰν. Ἀλλ' ὁ Λουδοβίκος παρωργίσθη
πολύ, μαθὼν τὸ ἀνάξιον τοῦτο τοῦ ἀδελφοῦ
του κίνημα, καὶ μὲ θυμὸν τὸν εἶπε. Τί! Νο-
μίσεις διὰ εἰς μόνος βασιλεὺς δὲν ἐξαρκεῖ εἰς
τὴν Γαλλίαν, καὶ ὅτι οὐ, διότι εἶσαι ἀδελφός
μοι, πρέπει νὰ ἦσαι ἔκ ἀνώτερος τῶν νόμων;
Ἀμέσως δ' ἐμβαλὼν τὸν Ἰπποτην τῆς φυλα-
κῆς, ἔκρινε τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν, καὶ
ἐπειδὴ ὁ Κόμης εἶχεν ἄδικον, ἐκέρδισεν ὁ Ἰπ-
πότης τὴν κρίσιν του.

(Πρ. ΗΘ.)

ΑΡΜΕΝΙΚΑ.

==:0:==

Ἡ Ἀρμενία, χώρα πλατεῖα τῆς μεγάλης
Ἀσίας, κατεχομένη τὸ πλεῖστον σήμερον ὑπὸ
τῆς Τουρκίας, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας
καὶ Περσίας, ἔχει τοῦτομα ἐξ Ἀρμένου τοῦ
ἐξ Ὁρμενίας τῆς Θεσσαλίας συμπλεύσαντος
μετὰ τοῦ Ἰάσωτος εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ συν-
οικήσαντος αὐτὸν τὸν τόπον καὶ βασιλεύσαν-
τος ἐν αὐτῷ. Ὁ λαὸς τῶν Ἀρμενίων τὸ πά-
λαι εἶχε τριπλὴν τινὰ οὐνάφιαν μετὰ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ. Α'. ὅτι ἀμφότεροι ἦσαν ἀναμφιβό-
λως ἄποικοι τοῦ Κανκάσου ἐξ ἀνημνουέτων
χρόνων, ἴσως καὶ κλάδος τῆς Παλαιολογικῆς
φυλῆς. Β'. ὅτι ἐδέχθη μετὰ τοῦ ὀνόματος
πολλοὺς ἀποίκους Ἑλλήνας πρὸ τῶν Τρωϊκῶν
ἴσως διὰ τὴν προϋπάρχουσαν συγγένειαν τῆς
καταγωγῆς. Γ'. ὅτι συνειμύθη καλῶς μετὰ
τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐδιοικήθη ἔτι ἐδιδάχθη ὑπ'
αὐτῶν ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς ἐποχῆς καὶ ἐπὶ
Ρωμαίων. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ τῶν
Ἀρμενίων πρῶτοι ἡγέμονες, αὐτονομηθέντες
200 περίπου ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ἦσαν στρα-
τηγοὶ τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας Ἀντιόχου ἡ
κυρία ξρατιωτικὴ δύναμις τῶν Ἀρμενίων, ἡ-
τοι τὸ ἱππικὸν εἶχε σκευὴν Θετταλικὴν ὡς ση-
μεῖον οἱ Στράβων. Ἀράματα Ἑλληνικά ἐ-
γράφοντο καὶ ἐπαίζοντο ἐν Ἀρμενίᾳ, τῆς ὁ-
ποίας οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ εὐπατρίδαι ἀνετρέ-
φοντο διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Οἱ Ἑλ-
ληνες ἐβοήθησαν καὶ τότε καὶ μετὰ ταῦτα τὴν
Ἀρμενίαν εἰς τοὺς ὑπὲρ αὐτονομίας καὶ εὐ-
νομίας ἐθνικοὺς αὐτῆς ἀγῶνας, καὶ τίς οἶδεν
ὅπόσοι Ἴονες καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννή-
σιοι, καὶ Κρήτες (οἱ ὅποιοι ἐσράτευον τότε
κατὰ τὴν Ἀσίαν ὡς ἄριστοι τοξόται καὶ σφεν-

δονταί) ἄφησαν ὅσα καὶ τέκνα εἰς ἐκείνους
τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ἐκάλυψε, φεῦ! ἔ-
κατέφθειρε ὁ βαρβαρισμός. Παρὰ τῶν Ἑλ-
λήνων ἄρα ἔχει τὸ ἔθνος τῶν Ἀρμενίων ἐκπα-
λαι τὸ ὄνομα ἐθνικόν, καὶ πρῶτην ἐθνικὴν
σύστασιν καὶ αὐτονομίαν καὶ ἐκπαιδεύειν καὶ
φήμην τινά, καὶ προσέτι ὕλην πολλήν εἰς τὴν
μόρφωσιν τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν γλώσσης· κα-
θόσον δὲ καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὸ νυν ὑπ'
αὐτῶν πρεσβευόμενον δόγμα. Ἄλλως ἢ Ἀρ-
μενικὴ οὐσία φαίνεται ἀπαύγασμα τι ἢ ἀν-
τανάκλασις τῆς Ἑλληνικῆς· ἔκαστος ἢ πτω-
σις τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας ἐπέφερε
τὰς μεγάλας συμφορὰς εἰς τὸν διωκορπισμόν
τῶν Ἀρμενίων, οὕτω τὴν ἀνὸρθωσιν ἔκινον
συννοικισμόν εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν παιρῖδα
εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ἐκ τοῦ νῦν εὐκλεῶς
βασιλεύοντος Σουλιάνου, διὰ τὸ συμφέρον
τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει, ἰδίως δὲ διὰ τὴν
ὑμέρωσιν καὶ ἐκπαιδεύειν τῆς Μεγάλης Ἀ-
σίας.

Μετὰ τὰ προϋρῆθέντα δὲν εἶναι χρεῖα νὰ
σημειώσωμεν ἐν αὐτῇ πόσῃ ἐπιμιξίᾳ εἶχον
οἱ Ἀρμένιοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων κυβερνώμε-
νοι καὶ διδασκόμενοι ὑπ' αὐτῶν κατὰ τοὺς
Βυζαντινοὺς χρόνους. Ἡ Ἱστορία ἐκείνης τῆς
ἐποχῆς εἶναι πλησιεγέρα καὶ γνωστοτέρα εἰς
πολλοὺς. Κατὰ τὴν Πέμπτην ἀπὸ Χρῖστοῦ
Ἑκατονταετηρίδα Εὐτυχῆς Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως ἐξέφερε πρῶτος τὸ δόγμα τῶν
Μονοφυτῶν, τὸ ὅποιον παραλαβὼν
μετὰ πολλότατα ἔτη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑ-
βδόμης Ἑκατονταετηρίδος ὁ Σύρος Ἰάκω-
βος, ἐπιλεγόμενος Σαντακαλος, παρὰ τῶν ἐν
τῇ Συρίᾳ ὀλίγων ὁπαδῶν τῆς Εὐτυχιανῆς αἰ-
ρέσεως ἐσύστησεν ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ ἐκάνο-
νισε τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ γράμματα ἤκ-
μαζον τότε μέχρι τῶν Στανεσφερικῶν
χρόνων, καὶ αὐτῆς τῆς ἐποχῆς εἶναι οἱ περισ-
σότεροι Συγγραφεῖς τῆς Ἀρμενικῆς γλώσσης.
Ἡ Ἱστορία μᾶς ἀναφέρει καὶ ἡγεμονίαν Ἑλ-
ληνικὴν ἐν Ἀρμενίᾳ κατὰ τὴν 14. ἀπὸ Χρι-
στοῦ ἑκατονταετηρίδα. Ὁ πρῶτος τῆς Ἀρ-
μενικῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχης ἐπιλεγόμενος
Καθολικός ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων (ἴσως
πρὸς διασολὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ) εἰς
ὃν ὑπάγονται οἱ ἄλλοι ὅλοι, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐν
Κωνσταντινουπόλει, ἐδρεύει κατὰ τὸ Ἐπιμιάζι-
νον περὶ τὸ Ἐριβάν παλαιὰν καὶ μεγάλην μο-
νήν τοῦ Ἀραράτ. Τὸ ἔθνος τῶν Ἀρμενίων
συμποσοῦται εἰς 3,000,000 περίπου ψυχὰς,
ἐξ ὧν ἡ μὲν Ἀρμενία διασώζει ὡς ἀγαθομή-
τηρ τὸ ἐν περίπου ἑκατομύριον· οἱ δὲ λοιποὶ
εὐρίσκονται διεσκορπισμένοι εἰς τὰς ἐμπορι-
κὰς πόλεις τῆς Ρωσσίας, Πρωσσίας, Αὐ-
στρίας, Τουρκίας, ἔτι δὲ τῆς Ἰνδίας, Ταρτα-